Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22
Inserate mai primescŭ în Viena Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Henrich Schalek, Alois Herndl M. Dukes, A. Oppelik, J. Dannebergr; în Budapesta: A. V. Goldberger Anton Mezei Eckstein Bernat: în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ inserțiunilorŭ; o seria garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULŬ LIV.

„Gazeta" ese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., Pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brasovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unu anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl. pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl, Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 175. Brașovŭ, Mercurĭ, Joi 8 (20) Augustŭ. 1891.

☞ *Noua lege pentru repausulŭ de Dumineca, care a întratŭ în vigóre în 15 Iulie a. c. (art. de lege XIII din 1891) prescriindŭ rĕpausulŭ și pentru ḑiua de Sf. Stefanŭ, regele Ungariei, ce cade mâne în 20 Augustŭ st. n., și fiindŭ astfelŭ pentru ḑiua acésta interḑisŭ orĭ-ce muncă industrială, prin urmare și lucrulŭ în stabilimentele tipografice, numĕrulŭ proximŭ alŭ foiei nóstre va apăré numai Vinerĭ séra.*

Adunarea generală a Asociațiunei transilvane.

(Raportŭ specialŭ alŭ „Gaz. Trans.")

De sub pólele Retezatului, 1 Augustŭ 1891.

Cu o satisfacțiune nespusă iau péna în mână de astă-dată, ca prin acésta sĕ punŭ și eu o mică floricică la cununa de laudă, ce o merită mica, dér cu atâtŭ mai ospitala și vrednica societate română din Hațegŭ.

Ar fi fără de scopŭ a mai perde vorbă multă, arĕtândŭ în genere importanța, ce o au adunările generale ale „Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului românŭ", căcĭ însĕmnătatea și resultatele lorŭ însuflețitóre și înălțătóre de inimă pentru multŭ cercata nóstră națiune română vorbescŭ din de ajunsŭ. Dér cu atâtŭ mai cu scopŭ, cu atâtŭ mai de interesŭ trebue sĕ fie unŭ micŭ raportŭ despre decursulŭ uneia dintre cele mai memorabile adunărĭ generale ale Asociațiunei, ținută în ḑilele de 4—6 Iulie v. c., aprópe de ruinele vechei Sarmiseghetuse, în locurile memorabile, unde se ciocniră odinióră armele talnicei Rome cu armele înfiorătóre ale trufașului Decebalŭ, unde fiă-care deal, fiă-care vălcică, de ar avé viéță, ni-ar puté povesti miĭ și miĭ de fapte vitejescĭ ale poporului împĕratŭ și ale neînvinșilorŭ Dacĭ!

Cu atâtŭ mai tare mĕ simtŭ îndemnatŭ a face o schiță — deși póte prea palidă față cu realitatea — despre decursulŭ ședințelorŭ adunărei generale ținute în mijloculŭ Hațeganilorŭ, a sentinelei neadormite lăsate în aceste ținuturĭ, de unde odinióră își întinse aripile falniculŭ vulturŭ alŭ strămoșilorŭ nostri, pentru a cuprinde încă înainte cu 18 secole aceste pământurĭ.

Și póte tocmai de acésta ordine de idei și de curiositatea de a vedé ținuturile, din carĭ se respândĭ ginta romană dela Nistru până la Tisa, va fi fostŭ îndemnulŭ principalŭ, din care, — ca aprópe la nicĭ o adunare a Asociațiunei,— a participatŭ la Hațegŭ unŭ numĕrŭ atâtŭ de însĕmnatŭ de bărbațĭ luminațĭ din sînulŭ poporului nostru, din tóte părțile locuite de Românĭ. Flórea Românismului din cele mai îndepărtate ținuturĭ: Sĕlăgianulŭ cu Brașovénulŭ, Bănățanulŭ, Aradanulŭ și Lugoșanulŭ, toțĭ din tóte părțile au venitŭ sĕ dea mână cu mână în acestŭ leagănŭ, din care a eșitŭ némulŭ lorŭ; au venitŭ sĕ jure pe mormintele cele dintâiu ale strămoșilorŭ, că vorŭ fi pururea frațĭ pe terenulŭ nostru alŭ culturei, limbei și sentimentelorŭ și au juratŭ susŭ și tare, că tótă vitregimea timpului de față îi va afla tarĭ, ca o stâncă, neclintițĭ ca falniculŭ Retezatŭ și gata a primi orĭ ce mĕsurare cu cea mai desĕvîrșită hotărîre, sigurĭ fiindŭ de victoriă în lupta dréptă pentru sfânta causă a esistenței sale!...

Suntŭ 27 de anĭ dela ultima adunare a Asociațiunei în aceste ținuturĭ. Cei, carĭ își vorŭ fi aducêndŭ aminte de timpulŭ acesta, trebue sĕ constate, cu cea mai viuă mulțămire sufletéscă, că acestŭ restimpŭ de peste unŭ pătrarŭ de secolŭ de luptă grea și de năpăstuirĭ, inundărĭ și pustiirĭ cutropitóre ale elementelorŭ conviețuitóre asupra némului nostru, departe de a slăbi, orĭ a rări șirele luptătorilorŭ pentru cultura și prosperitatea poporului nostru, le-a fortificatŭ, le-a făcutŭ de 27 de orĭ mai înțesate de cum erau, aprinḑêndŭ în ele încă și mai tare dorulŭ de a lupta în potriva tuturorŭ pedecilorŭ, ce se punŭ în calea culturei nóstre românescĭ.

Atâtŭ de bine a fostŭ de astă-dată cercetată adunarea din Hațegŭ, încâtŭ tóte așteptările au fostŭ pe departe întrecute și în orașele marĭ arare-orĭ credŭ că s'ar puté aduna atâta inteligență din împrejurime la o asemenea ocasiune. Hațeganii adevĕratŭ, că au putută fi mândri de cununa frumósă a óspeților de ambele sexe.

I.

Ca de obiceiu, în preséra ḑilei de 4 (16) Augustŭ a. c. sosi din Sibiiu comitetulŭ centralŭ alŭ Asociațiunei în frunte cu octogenarulŭ, dér pururea tinĕrulŭ președinte, cu d-lŭ *G. Barițiu*. O frumósă întêmpinare i-se făcŭ comitetului la sosirea în gara din Hațegŭ prin d-lŭ primarŭ alŭ orașului *A. Bersanŭ*, éră la intrarea în orașŭ printr'o deputațiune a fruntașilorŭ hațeganĭ sub conducerea d-lui vicariu I. Ianza. D-lŭ vicariu I. Ianza întêmpină pe iluștrii óspețĭ printr'o vorbire plină de foculŭ sacru alŭ ospitalitățiĭ române. După primire, óspeții fură condușĭ la locuințe.

Séra s'a ținutŭ conveniréa de cunoscință în grădina hotelului „Mielulŭ de aurŭ." Deja pe la 9 óre grădina, destulŭ de spațiósă, era așa de îndesuită de lume încâtŭ mulțĭ au fostŭ necesitațĭ a se retrage, ne mai aflândŭ locŭ. Ca tóte întrunirile de asemenea natură, séra de cunoscință a decursŭ în celŭ mai vialŭ spiritŭ până tare târḑiu. In decursulŭ timpului, câtŭ am putută participa la întrunire, s'au ridicatŭ mai multe toaste, dintre carĭ amintimŭ cu deosebire toastulŭ de bineventare a óspeților, rostitŭ de d-lŭ primarŭ A. Bersanŭ.

Dumineca în 4 (16) l. c. încă de diminéță totŭ orășelulŭ avea unŭ aspectŭ sĕrbătorescŭ. Din tóte părțile se vedeau eșindŭ cete de óspețĭ pentru a merge sĕ asiste la serviciulŭ divinŭ în bisericile române gr. or. și gr. cat. In biserica gr. cat. a oficiatŭ d-lŭ vicariu *I. Ianza*, éră în biserica gr. or. d-lŭ protopresbiterŭ din Sibiiu, *Z. Boiu*.

După terminarea serviciului divinŭ în biserica gr. or., unde avea sĕ se țină ședințele adunărei generale, d-lŭ protopopŭ Z. Boiu adresă celorŭ de față câteva cuvinte pline de viéță și de însuflețire pentru sfânta causă a Asociațiunei. După o introducere fórte potrivită, învocândŭ ajutorulŭ divinŭ, pentru ca în curêndŭ poporulŭ hațeganŭ dreptŭ credinciosŭ sĕ-șĭ pótă căpĕta păstorŭ sufletescŭ în loculŭ decedatului protopopŭ Rațiu, d-lŭ protopopŭ Z. Boiu luă motive din testulŭ evangeliei și arĕtă însemnătatea luminei și hranei sufletescĭ, ce este chiămată sĕ o dea Asociațiunea pentru literatura și cultura poporului nostru românescŭ, care Asociațiune a venitŭ de astă-dată sĕ lumineze, încălḑéscă și sĕ hrănéscă sufletesce pe poporulŭ românŭ din opidulŭ Hațegŭ. Apoi implóră Pronia ceréscă, ca precum Christosŭ a putută sătura cu cincĭ pânĭ și doi pescĭ peste cincĭ miĭ de ómenĭ, așa puterea dumneḑeéscă sĕ-șĭ reverse darurile ei asupra lucrărilorŭ Asociațiunei, făcêndu-le mănóse și asemenea celorŭ cincĭ pânĭ și doi pescĭ.

La 11 óre a. m. venerabilulŭ președinte alŭ Asociațiunei, în presența unui publicŭ atâtŭ de numerosŭ, precum arare-orĭ se póte vedé, tinerĭ și bĕtrânĭ, dame și domnĭ, țĕranĭ și profesioniștĭ, ocupă loculŭ presidialŭ la masă și dete cetire unui discursŭ de o elocență și erudițiune rară, cu atâta putere și însuflețire, încâtŭ credeai, că ești în fața unui bărbatŭ în flórea vârstei, nu a unui octogenarŭ încăruntițŭ în calea spinósă a luptelorŭ culturale.

In acestŭ discursŭ, d-lŭ președinte face pe scurtŭ unŭ istoricŭ alŭ înființărei Asociațiunei; arată apoi starea ei și mijlócele, de carĭ dispune, precum și modulŭ de întrebuințare alŭ acelorŭ mijlóce. Relevéză cu deosebire faptulŭ, că décă aḑĭ avemŭ bărbațĭ pe tóte terenele culturale, acésta avemŭ a-o mulțămi în mare parte mânei deschise a Asociațiunei

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

Eroismulŭ unei mirese.

Noveletă, de *C. Cressieux*; trad. de Camil B....

In palatulŭ contelui Wehrstetten se dete unŭ balŭ aristocraticŭ strălucitŭ. Printre óspețĭ se șoptia, că cu ocasiunea acésta contele va anunța așa-ḑicêndŭ în modŭ oficialŭ fidanțarea fiicei sale, a contesei Marta, cu contele Ervin. Acésta era o eventualitate multŭ discutată, de óre-ce tótă lumea scia, că contesa Marta nu mai era în prima flóre a juneței și că numĕra totŭ atâtea primăverĭ, ca și viitorulŭ ei fidanțatŭ. Incă ca copilă tinerică ea se promisese vĕrului ei, însĕ fiind-că amêndoi erau fără avere, trebuiau sĕ aștepte până va muri mătușa lorŭ bĕtrână, la care crescuse Marta și a cărei moștenitóre era dânsa. Acum însĕ se împlinise anulŭ, de când mătușa ei a murită și Marta deveni moștenitóre; nu mai era prin urmare nicĭ o dificultate de învinsŭ și contele începŭ sĕ vină érășĭ la Marta, vrêndŭ sĕ-șĭ împlinéscă promisiunea.

Fusese unŭ timpŭ veselŭ și plinŭ de sóre acela, pe care-lŭ petrecuse Marta în ḑilele din urmă, când după anĭ de ḑile se vĕḑu unită érășĭ cu acela, care fusese primulŭ și uniculŭ ei amorŭ. Câte erau de a se vorbi despre viitorŭ și mai multe încă a se regula?!

Sala era plină de elita societățiĭ din rességhinŭ. Se dete musicei semnalulŭ și joculŭ se începŭ.

Intr'unŭ colțŭ alŭ salei sta contesa Marta și lângă ea contele Ervin, conversândŭ pe șoptite.

— „Ce feciorŭ sdravĕnŭ mai e și acestŭ Ervin", ḑise unŭ tinĕrŭ ofițerŭ de cavaleriă cătră unŭ altŭ tinĕrŭ.

— „Și cu ce domnișóră frumósă juca odinióră", adause celalaltŭ.

— „Era mica Olga, fiica baronului Bellheim", rĕspunse celŭ dintâiu. Aceea s'ar potrivi mai bine cu elŭ, decâtŭ palida contesă Marta, care e tocmai așa de bĕtrână, ca și elŭ.

— „Da, însĕ, Marta dispune de o avere de trei-orĭ mai mare ca mica Olga", observă unŭ alŭ treilea.

— „Și totușĭ pariezŭ pe iépa mea Ella", ḑise din nou oficerulŭ, care deschisese vorba mai întêiu, „că între Olga și Ervin a fostŭ unŭ micŭ amorŭ; eu am vĕḑutŭ prea bine cum, în decursulŭ jocului ce trecŭ, elŭ i-a răpitŭ flórea, ce o avea la pieptŭ."

— „Se póte, însĕ Marta, primulŭ și acum bogatulŭ sĕu amorŭ, totușĭ va învinge. Elŭ ceea ce face, prea bine face. Banii suntŭ astăḑĭ mai multŭ decâtŭ o chimeră. Averea Martei dă obrazilorŭ ei palḑĭ și puținŭ frumósei sale fete unŭ lustru, care nu e de desprețuitŭ, pentru că elŭ întineresce și înfrumsețéză."

— „Cércă-țĭ norocul", îi ḑise unulŭ din cameraḑii sĕi. „Acelŭ *„se ḑice"* în ceea ce privesce fidanțarea ei, încă nu e faptă împlinită."

— „Ideia n'ar fi tocmai rea", rĕspunse agrăitulŭ zîmbindŭ.

Pe când se vorbiau acestea despre ea, Marta își puse cu încredere mâna pe brațulŭ lui Ervin, care o conduse la valsŭ. După dânsa elŭ dansă cu Olga Bellheim. Ofițerulŭ de cavaleriă avuse dreptate. Espresiunea feței lui Ervin devenise cu totulŭ alta. Când încinse cu brațulŭ sĕu talia sveltă a feței de șésespre-ḑece anĭ, ochiĭ îi începură a străluci și tótă liniștea, ce o observa când dansa cu Marta, dispăruse. Marta încă observase acésta și privirile ei agere se opriră pentru unŭ momentŭ pe fața lui Ervin. O întrebare forte adâncă era cuprinsă în privirea aceea, ca și când ar fi voitŭ sĕ pĕtrundă în inima lui și sĕ vadă, décă ea mai esercită asupra acestei inimĭ aceiași putere ca mai nainte. Ervin când observă privirea acésta, părăsi îndată pe Olga și se duse érășĭ la Marta. Delicateța vocei lui o reliniștĭ.

Una dintre acele întêmplărĭ curióse despre care se póte ḑice, că „micĭ cause au efecte marĭ", conduse pe Marta în decursulŭ sérei în grădina de érnă, printre ale căreia plante esotice, se aflau nisce locurĭ cu totulŭ retrase. Tăcerea adâncă de aicĭ îțĭ oferia o liniște plăcută după sgomotulŭ causatŭ prin musica de jocŭ. Numai stropitulŭ unei fântânĭ săritóre întrerupea liniștea.

Marta perduse unŭ micŭ medalionŭ dela brățara ei: credêndŭ, că-lŭ va fi perdutŭ în grădina de érnă, se duse sĕ-lŭ caute, și îlŭ și află. După aceea cam obosită și pierdută în felurite cugetărĭ, se așeḑă pe o bancă ascunsă după nisce tufișurĭ. Când voia sĕ se ridice, ca sĕ se întórcă în sala de jocŭ, credêndŭ, că Ervin alŭ ei o aștéptă cu nerăbdare, auḑi apropiindu-se nisce pașĭ și în acelașĭ timpŭ auḑi și vocea lui Ervin. Marta credea, că elŭ e singurŭ, dér de după tufișŭ vĕḑu apărêndŭ ceva albŭ. — Era Olga, care-lŭ însoția.

In primulŭ momentŭ Marta voi sĕ ese din ascundĕtórea ei, dér își cugetŭ, că asta ar însemna, ca și când ea n'ar avea încredere în elŭ. Ce mare lucru e, décă Ervin converséză cu Olga! 'I se părea, ca și o vĕtĕmare pentru elŭ, décă ar fi eșitŭ acum înaintea lui, dér cu tóte acestea simția, că inima îi trăsări de-odată.

— „Ce straniu, că ne revedemŭ tocmai aci!" auḑi ea pe Ervin ḑicêndŭ. „Te credeamŭ încă în Italia."

— „Și eu am fostŭ surprinsă, d-le conte, a te revedé așa fără de veste", — rĕspunse Olga cu o voce puținŭ vibrătóre. Mama, cum scii e cam bolnăviciósă și din acestŭ motivŭ am venitŭ la reședință spre a consulta medicii."

— „La aparițiunea d-tale ni-se părŭ ca și când ași fi érășĭ în peștera dela Capri, unde ne-amŭ fostŭ întâlnitŭ acum unŭ anŭ pentru prima-dată," ḑise Ervin cu vocea lui frumósă și adâncă. „Mĭ părea, că audŭ érășĭ sgomotulŭ linŭ alŭ valurilorŭ și că vĕdŭ iluminarea magică a peșterei."

„A fostŭ fórte frumosŭ timpulŭ, ce l'am petrecutŭ acolo cu mătușa mea," observă Olga după o mică pausă.

— „Îțĭ aducĭ cu plăcere aminte?" întrebă Ervin cu vocea lui tremurătóre ce atingea inima și pe care o asculta fidanțata lui cu atâta plăcere.

întru împărțirea de ajutóre pentru crescerea tinerimei. Și deși mijlócele au fostŭ atâtŭ de neînsemnate, totușĭ adĭ ne putemŭ mândri cu bărbațĭ distinșĭ pe tóte terenele și cu fală putemŭ sta față în față cu celelalte naționalitățĭ conlocuitóre, carĭ au dispusŭ de mijlóce cu sute de anĭ înaintea nóstră. De asemenea posedemŭ o șcólă civilă de fete în internatŭ, precum puține esistă în impregiurimea destulŭ de îndepărtată.

„Și décă totușĭ puține suntŭ până acum fondurile Asociațiunei nóstre, care până adĭ nu facŭ nicĭ două sute de mii, după mine însĕ,“ — dice ilustrulŭ vorbitorŭ — „pe lângă acele fondurĭ în banĭ și în case, avemŭ unŭ altŭ capitalŭ, cu carele nu se póte compara tótă acea avere materială, éră acelŭ capitalŭ stă în *aceste conveniri* frățescĭ, întru care bĕtrânĭ și tinerĭ, cărturarĭ și poporŭ, bogațĭ și sĕracĭ, se apropiă unii de alții, din diverse regiunĭ ale țĕrei, îșĭ comunică ideile, familii cu familii facŭ cunoscință în mai multe casurĭ pentru tótă viéța, agricultorii au ocasiunĭ de a face esperiențe economice și mulțĭ alții învață dintr'o convenire, precum este și acésta, mai mult, de chiar câtŭ dintr'o carte volumniósă; în fine durerile și suferințele nóstre comune, aflându-ne mai mulțĭ la unŭ locŭ și încăldindu-ne sufletesce unii e alții, ni-se parŭ mai puținŭ simțite și mai alinate“...

Venirea în acestŭ districtŭ a fostŭ îmbrățișată cu căldură cu atâtŭ mai mare, cu câtŭ loculŭ de întêlnire este punctulŭ, unde se „înfipsese *vulturulŭ Romei* mai întâiu pe pĕmêntulŭ Daciei și în capitala ei, pe care înși-șĭ Dacii în cea din urmă rĕsbunare a lorŭ o dedeseră flacărilorŭ, ca după aceea „optimus Princeps“ sĕ înalțe în loculŭ unui orașŭ cu case de lemnŭ o capitală în stilulŭ Romei, încâtŭ urmele aceleia sĕ se mai cunóscă încă și după 1786 de anĭ, în mânia tuturorŭ vandalismelorŭ fără numĕrŭ și fără nume, câte au trecutŭ peste acéstă țéră și peste poporulŭ nostru!“

Acéstă întrunire mai are însĕ și unŭ interesŭ deosebitŭ din punctŭ de vedere curatŭ scințificŭ și etnograficŭ, căcĭ prin acéste se da ocasiune tuturorŭ a vedé cu ochii nenumĕrate urme și anticitățĭ romane, pe carĭ nu le-a pututŭ nimici ciocanulŭ barbariei celei mai întunecate. Deși bărbațĭ distinșĭ din țerĭ streine s'au ocupatŭ cu mare zelŭ de adunarea și studiarea lorŭ, totușĭ o modestă lucrare mai sistematică s'a pututŭ începe numai dela 1880 încóce, prin înființarea unei societățĭ archiologice în Deva, care deși cu mijlóce puține, desvóltă unŭ zelŭ vrednicŭ de recunoscință. „Câțĭva membri, adecă dintre cei mai erudițĭ ai numitei societățĭ archeologice se ocupă nu numai cu predilecțiune, ci și cu mare pasiune, de originea, de trecutulŭ, de colonisarea poporului românŭ, de drepturile, pe carĭ le va fi avutŭ acesta séu de care va fi fostŭ lipsitŭ în acéstă țéră. Pentru ca sĕ pótă ajunge la unŭ resultatŭ órecare, dênșii se îngrópă în bibliotecĭ, adună la unŭ locŭ sute și mii de citate mai lungĭ, mai scurte, fragmente, indigetărĭ, apoi le alătură, le combină, le întregescŭ cu o mulțime de gâciturĭ, bunăóră ca Roesler, ca Hunfalvy etc. cu „wahrscheinlich“ es scheint, vielleicht es ist möglich, nach meiner Meisnung“ și alte de acestea, totŭ atâtea gâciturĭ și fantasii, de care eu numai la Hundsdörfer aflasemŭ aprópe o sută.

„Eu credŭ, că toțĭ membrii societății nóstre vorŭ fi de acordŭ cu mine, décă voiu declara la acestŭ locŭ, că Românĭ se simtŭ onorațĭ orĭ când află că bărbațĭ serioșĭ și de bună credință se ocupă nu numai de originea și de trecutulŭ lorŭ, ci chiar și atuncĭ, când li-se accentuéză scăderile și vițiile lorŭ pentru ca sĕ li-se dea ocasiune de a le cunósce și de a le corege. Din contră, orĭ când cineva plécă din câte-o hipotesá, din vre-o urmă istorică întunecósă cu tendința invederată, de-a ascunde orĭ altera originea poporului român séu a înegri trecutulŭ așa, ca și când altŭ popor, mai decădutŭ nu s'ar mai afla pe fața pămêntului, atuncĭ tendința scriitorului este invederată, elŭ a lunecatŭ și s'a rĕtăcitŭ în labirintulŭ politicei militante, ceea ce nu este permisŭ sĕ facă nicĭ unŭ omŭ, care dice, că cultivă sciința pentru sciință, éră nu pentru scopurĭ politice.

„Aceia dintre noi, carĭ vorŭ fi urmăritŭ în acești 10 anĭ din urmă activitatea societățeĭ archeologice, au întêmpinatŭ la unii membri și abaterĭ de acestea dela scopulŭ celŭ adevĕratŭ alŭ sciinței și încă une-orĭ în modŭ demonstrativŭ și în tonŭ provocatorŭ față cu poporulŭ românŭ, mai vêrtosŭ atuncĭ, când ei discută în nenumĕrate variațiunĭ vechimea nóstră în țerile acestea. In locŭ de a considera cestiunea purŭ și simplu ca tesă istorică, ei facŭ dintr'ênsa cestiune de statŭ.

„In cestiunea naționalitățeĭ nóstre, scriitorĭ din clasa celorŭ caracterisațĭ mai susŭ, se încurcă și mai înfricoșatŭ. Despre originea poporului românŭ curată séu amestecată, latină orĭ dacă, orĭ slavă, vorŭ sĕ judece ómenĭ, carĭ séu nu cunoscŭ nimicŭ din limba nóstră, séu o cunoscŭ numai pe câtŭ vorŭ fi învĕțatŭ câteva cuvinte în vre-unŭ satŭ undeva. Ei nu sciu nicĭ atâta, că dilele sĕptĕmânei pórtă la noi numele divinitățilorŭ Romei. Ei n'au făcutŭ nicĭ unŭ studiu comparativŭ între mitologia etnică și între credințele poporului nostru, numite superstițiunĭ, carĭ însĕ tóte suntŭ resturĭ din religiunea ethnică, unele conservate întocmai, altele transformate în personage creștinescĭ.“

Așa d. e. diferitele atribuțiunĭ date sfințilorŭ, mulțimea sĕrbătorilorŭ românescĭ, între carĭ unele suntŭ identice în scopŭ și în anotimpŭ cu cele etnice de dinainte cu două mii de anĭ. Cele mai multe datine, ceremonii, superstiții la nascerĭ, la nunte, la îngropăciunĭ, la pomenĭ, la secerișŭ, la culesŭ de vii etc. Icónele din casa sătênului, întregŭ modulŭ de viéță alŭ femeei române, diferitele lucrurĭ duse la biserică în anumite dile etc. etc., tóte acestea suntŭ semnele cele mai vii despre originea nóstră. De aceea ar fi fórte bine, décă învĕțații binevoitorĭ șĭ-ar lua ostenéla a studia poporulŭ românŭ nu numai după monumentele mórte, ci și după cele vii, carĭ suntŭ în numĕrŭ cu multŭ mai mare și mai decidătóre în acéstă privință, ajutațĭ fiindŭ de noi întru ajungerea scopurilorŭ adevĕratŭ scientifice.

Cu acestea apoi se declară ședința deschisă. Discursulŭ a fostŭ ascultatŭ cu viu interesŭ și întreruptŭ de repețite și dese aplause. —

După deschiderea ședinței, d-lŭ vicarŭ Ianza salută în numele locuitorilorŭ românĭ din Hațegŭ pe comitetulŭ Asociațiunei și pe toțĭ óspeții pentru presentarea în numĕrŭ atâtŭ de frumosŭ la acéstă adunare generală, dândŭ asigurarea, că amintirea acestei dile memorabile va rĕmâné multŭ timpŭ viuă în memoria locuitorilorŭ din Hațegŭ, setoșĭ de a-șĭ încăldi inimile la radele binefăcĕtóre ale acestei instituțiunĭ. Discursulŭ e întêmpinatŭ cu vii urărĭ.

După aceea se alege o comisiune de trei, compusă din d-nii B. Popovicĭ, S. Șelariu și P. Radicŭ, pentru încassarea de taxe dela membrii, carĭ se vorŭ înscrie de nou, și dela membrii cei vechĭ.

Apoi cassarulŭ Asociațiunei, *Dr. Candrea*, dă cetire listei membrilorŭ Asociațiunei, carĭ au dreptŭ a participa cu votŭ decisivŭ la desbaterile adunărei.

După acestea d-lŭ secretarŭ *Dr. I. Crișianŭ* dă cetire raportului generalŭ alŭ comitetului despre activitatea sa în decursulŭ anului 1890. Acestŭ raportŭ este ascultatŭ cu viu interesŭ și apoi, dimpreună cu alte intrate, se predă spre esaminare unei comisiunĭ compuse din d-nii G. Popa, Dr. V. Lucaciu și A. Vlaicu. De asemenea pentru esaminarea rațiociniilorŭ se esmite o comisiune compusă din d-nii A. Cosma, și I. Ivanŭ.

Ca punctŭ ultimŭ alŭ acestei ședințe a fostŭ unŭ discursŭ pe câtŭ de potrivitŭ, pe atâtŭ de interesantŭ, alŭ d-lui protopopŭ Z. Boiu, care prin cunoscutulŭ d sale darŭ de espunere a făcutŭ o dare de sémă despre Academia română. D-sa arătă mai întêiu fasele prin carĭ a trecutŭ Academia dela prima idee de înființare până în dilele nóstre. Espuse apoi în resumatŭ, carĭ au fostŭ și suntŭ preocupațiunile de căpetenia ale membrilorŭ ei; enumĕră lucrările Academiei și în fine termină prin amintirea binefăcĕtorilorŭ acestui focarŭ puternicŭ de cultură românéscă, care trebue sĕ fiă totdéuna farulŭ desvoltărei nóstre culturale naționale.

Cu acestea se termină prima ședință a adunărei generale cam pe la 1½ óre p. m., la care a asistatŭ până la fine acelașĭ publicŭ numĕrosŭ de totŭ felulŭ, care asistase și la deschidere.

*

La 2 óre p. m. se ținŭ banchetulŭ îndatinatŭ în sala hotelului „La mielulŭ de aurŭ“. Ca și la ședință, încă punctŭ la 2 óre sala era îndesată cu respectabilulŭ numĕrŭ de peste 180 de óspețĭ. Ișĭ póte închipui fiă-cine, ce aspectŭ imposantŭ, sĕrbătorescŭ, avea sala — deși cam micá — cuprindêndŭ o parte atâtŭ de însemnată din flórea inteligenței românescĭ, ce representa tóte părțile locuite de Românĭ. N'au lipsitŭ nicĭ representantele sexului frumosŭ, ceea ce măria decursulŭ meselorŭ.

Celŭ dintâiu toastŭ îlŭ ridică președintele Asociațiunei, D-lŭ *G. Barițiu*, pentru sănĕtatea și viéța îndelungată a Inaltei case imperiale. Apoi toastară D-nii Ianza pentru Președintele și Comitetulŭ Asociațiunei, Ghermanŭ pentru tru armoniá și pentru însuflețirea tinelocuitorii Hațegului.

Banchetulŭ decurse până la 5 óre în cea mai deplină veseliă. De aci óspeții se duseră sĕ visiteze esposițiunea de lucrurĭ de mână arangiată în șcólele grănițerescĭ. Séra urmă concertulŭ, care a fostŭ cercetatŭ de unŭ publicŭ fórte numĕrosŭ*)

II.

Lunĭ 5/17 l. c. la 10 óre a. m. se ținŭ a doua ședință a Adunărei generale totŭ în Biserica gr. or. Și la acéstă ședință

*) Despre esposiția și concertŭ, precum și despre balŭ vomŭ publica separatŭ o dare de sémă. — Red.

— „Cu mare plăcere“, rĕspunse Olga scurtŭ. „Mie acelŭ timpŭ mi-a datŭ ocasiunea sĕ privescŭ într'unŭ raiu, care până atuncĭ îmĭ fusese închisŭ,“ reluă Ervin. Ochii lui erau îndreptațĭ spre fața Olgei, și ea tregui sĕ-șĭ plece privirile, fiindŭ cuprinsă de o confusiune neobicĭnuită.

— „Iubescŭ Italia ca și când ar fi patria mea“, rĕspunse ea linŭ, ca și când ar fi voitŭ sĕ-lŭ întrerupă. „Décă așĭ fi bogată, așĭ ruga pe tatălŭ meu, sĕ cumpere pe insula Capri o căscióră, dér așa nu se póte. In privința acésta, ómenii bogațĭ o au bine, ei potŭ sĕ-șĭ împlinéscă orĭ ce dorință.“

— „Și totușĭ bogăția și sĕrăcia contribue atâtŭ de puținŭ la fericire! Adevĕrata fericire o putemŭ afla totușĭ numai într'una....“

— „Ințelegĭ, în mulțumire,“ îlŭ întrerupse Olga.

— „Nu, ci în o simpatiă reciprocă, în sentimente, pe carĭ le împărtășimŭ cu o ființă iubită, scurtŭ disŭ: în iubirea adevĕrată. Olga, de când am fostŭ la Capri, sciu ce e amorulŭ adevĕratŭ, o sciu, de când te-am vĕdutŭ pe d-ta!“

Elŭ o prinse de mânĭ și i le sărută.

— „Pentru Dumnedeu, conte, nu vorbi mai departe. Nu sci, că nu-mĭ e permisŭ a te asculta?“ esclamă Olga spăriată și-șĭ retrase mânile din ale lui.

Cuvintele ei îlŭ readuseră la realitate.

— „Ai dreptate, Olga; uitasemŭ, că din tinerețe sunt ca și legatŭ“, dise elŭ mișcatŭ și umilitŭ. N'a fostŭ nobilŭ din parte-mĭ a uita, chiar și numai pe unŭ momentŭ de acésta. Ițĭ mulțumescŭ Olga, că m'ai readusŭ la realitate. Scusă-mĕ décă poțĭ.“

Ea nu află la momentŭ cuvinte spre a-i rĕspunde. Ea scia, că elŭ are de a împlini unŭ angajamentŭ sacru, pe care și-l'a luatŭ asupră-șĭ cu bravură. Ea voia sĕ-i ajute, ca sĕ și-lŭ împlinéscă și cu tóte asestea inima ei rebelă se opunea unui ast-felŭ de lucru.

— „Eu n'am sĕ scusŭ nimicŭ“, dise ea în cugetŭ curatŭ, „sciu numai unŭ lucru: Marta meritá sĕ fiă fericită prin d ta, câtŭ se póte de fericită!“

Mica Olga pronunță aceste cuvinte zîmbindŭ prin lacrimĭ și bărbatulŭ forte privia cu admirațiune la tînĕra copilă care scia sĕ șĭ stăpânéscă în modŭ atâtu de bravŭ sentimentele ei, în timpŭ ce elŭ fusese atâtŭ de slabŭ.

— „D-ta érășĭ ai dreptate,“ dise Ervin cu unŭ tonŭ apăsatŭ. „Marta e după d-ta ființă cea mai nobilă pe lume și-mĭ voiu da tótá silința sĕ o fericescŭ, numai promite-mĭ una, Olgă, și apoi sĕ ne despărțimŭ, pentru-că așa n'am puté-o duce multŭ amêndoi. Promite-mĭ, că nu mĕ vei uita.“

— „De sigurŭ, că nu“, 'i șopti ea, „mi-ar fi cu neputință sĕ te uitŭ!“

— „Dă-mĭ încă odată mâna, Olga!“

Ea 'i-le întinse pe amêndóuĕ. Dorulŭ de a o săruta se tredi în elŭ, dér îlŭ suprimă totŭ așa de bravŭ, precum mai 'nainte îșĭ suprimase Olga sentimentele ei. Amêndoi sciau de multŭ, că se iubescu, dér sciau și aceea, că nu se potŭ uni.

— „Rĕmâi în pace!“ dise tinera copilă sĕrbătoreșce. „Cugetă-te a ferici pe Marta“.

— „Fii sigură! Imĭ voiu ține parola?“ rĕspunsă elu linŭ și se desprinse de mânile ei. Elŭ o urmărea cu totŭ sufletulŭ, când ea fugi dela elŭ.

De-odată audi o mișcare usóră în crângĭ. Elŭ sări repede de pe banca, pe care se aședase. Décă cumva ar fi fostŭ audițĭ?.. Dér nu, fusese numai unŭ curentŭ ușorŭ, ce se făcuse, când a eșitŭ Olga prin portiță.

Elŭ grăbi în sala de dansŭ, temêndu-se, nu cumva Marta sĕ fi observatŭ absența lui. Orchestra intonase tocmai unulŭ din cele mai nóue valsurĭ de ale lui Strauss. Colo în mijlocŭ sta Marta și tocmai îșĭ făcea reverența cătră o principesă, care chiar atuncĭ intrase și cu care vorbea. Ea era atâtŭ de palidă!.. Iĭ lipsea óre ceva?.. Și contele Wehrstetten observă schimbarea în fața a fiicei sale și o întrebă, după ce o dimisese principesa, că dóră nu se simte bine?

— „Nădușéla din sală e causa, tată,“ dise ea zimbindŭ. „Te rogŭ di, sĕ deschidă puțintelŭ ferestrile. Și încă una tată“!... Ea-lŭ luă de brațŭ și-ĭ dise cu veseliă: „Nu publica astădĭ fidanțarea mea cu Ervin — mai e încă vreme pentru acéstă“.

Contele se uită cu mirare la fiica sa, dér dedatŭ ai face tóte pe voiă, elŭ credŭ, că acésta rugare a ei, e numai unŭ caprițŭ de fată mare. Dér împrejurarea acésta totușĭ îlŭ înstrăinuă, de órece Marta nu prea avea caprițiĭ.

— „Nu te simțĭ bine“? șopti mai târdiu Ervin miresei sale. Ea mișcă din capŭ și se înroși ca purpura.

— „Nu te înfrica, va trece! — Principele Carl îmĭ făcu onórea de-a mĕ angaja la polca, ce urméză, étă-lŭ...“ și dândŭ mâna principelui, sbura cu elŭ.

După ce au terminatŭ tura, principele observă, că-ĭ tremură mâna, însĕ ea de nou negă, că s'ar simți rĕu.

Restulŭ nopții trecŭ, ca în sborŭ. Ervin rĕmase până în fine nedespărțitŭ lângă Marta; elŭ nu a mai jucatŭ delocŭ cu Olga. Domnișóra casei concediă, cu zimbetulŭ pe buze, pe óspeții veselĭ, carĭ îșĭ petrecuseră atâtŭ de minunatŭ în salónele contelui Wehrstetten.

Ervin rĕmăsese celŭ din urmă, după aceea se duse și elŭ, și la plecare Marta îi întinse buzele spre sărutare. Ea zimbi asemenea popórelorŭ primitive din nordulŭ Americei, când se află sub chinurĭ de mórte. Cu câtŭ mai bucurosŭ ar fi țipatŭ ea de durerile mortale, ce-i torturau inima, și de desperare pentru fericirea-i nimicită, și ea totușĭ zimbia.

— „Mulțămită Domnului, în fine suntŭ singură“, dise ea suspinândŭ, după ce o părăsise cameriera, care-ĭ ajutase sĕ se desbrace. Mai multe minute petrecŭ apoi în budoarulŭ ei parfumatŭ și se privia cu ochii trișțĭ în oglindă. „Ómenii au dreptate; sunt trecutá, nu mĕ mai potrivescŭ cu elŭ; Olga se potrivesce mai bine cu Ervin“! murmură ea între buzele ei palide, mai 'nainte de ce sĕ adórmă.

A doua di ea érășĭ era ca totdéuna.

dință dela începutŭ până la fine biserica fŭ îndesuită de lume.

Celŭ dintâiŭ punctŭ alŭ ordinei de ḑi a fostŭ verificarea protocolului ședinței precedente. După aceea ceti D-lŭ *Paulŭ Olteanŭ*, învĕțătorŭ la școla grănițerescă din Hațegŭ, în liniamente generale, o frumósă monografiă a Hațegului, care fŭ ascultată cu mare atențiune și a fostŭ primită cu vii aplause.

Urmă apoi raportulŭ comisiunei pentru încassarea de taxe presentatŭ verbalŭ prin d-lŭ Radicŭ, referentulŭ comisiunei. Resultatulŭ materialŭ a fostŭ mulțămitorŭ în împrejurările locale, încassându-se apróbe 300 fl.

După aceea ceti D-lŭ Vlaicu raportulŭ comisiunei pentru esaminarea Raportului generalŭ alŭ Comitetului pe 1890. Mai de însemnatŭ față de acestŭ raportŭ alŭ comisiunei a fostŭ conclusulŭ adusŭ pentru ca în viitorŭ sĕ se caute a se ține esposițiunĭ locale, industriale și agricole preste totŭ unde se ține adunarea generală și sĕ se facă posibilă cercetarea adunărilorŭ și esposițiunilorŭ pentru massa poporului, precum și decisiunea adusă de a se ține proxima adunare generală în Blașiu, în urma invitărei despărțĕmĕntului XX.

D-lŭ Ivanŭ ceti apoi raportulŭ Comisiunei pentru revidarea rațiociniilorŭ anului 1890 aflate în bună regulă. De importanță din acestŭ raportŭ este crearea a două stipendii pentru a se pute pregăti învĕțătorĭ și învĕțătóre pentru școla civilă de fete a Asociațiunei.

După aceea se puse la ordinea ḑilei alegerea unui membru în comitetŭ în loculŭ decedatului Elie Măcelariŭ și se alese cu unanimitate D-lŭ protopopŭ *I. Papiu* din Sibiiu.

D-lŭ *Dr. V. Hossu*, profesorŭ în Blașiu, luândŭ cuvêntulŭ, mulțămi adunărei generale pentru primirea favorabilă, dată invitărei de a se ține procsima adunare în Blașiu și promise în numele locuitorilorŭ din Blașiu, că-șĭ vorŭ da tótă silința spre a mulțămi pe deplinŭ tóte așteptările.

In fine d-lŭ președinte *G. Barițiu*, în numele d-sale și alŭ comitetului, mulțămesce celorŭ presențĭ pentru interesulŭ celŭ viu, cu care au participatŭ la aceste ședințe, éră tuturorŭ locuitorilorŭ din Hațegŭ le mulțămi pentru primirea favorabilă și ospitală și pentru zelulŭ desvoltatŭ pentru a favorisa ajungerea scopurilorŭ Asociațiunii și pentru a mulțămì pe óspețĭ, carĭ vorŭ duce cu sine o dulce amintire a timpului petrecutŭ aci.

Cu acestea luà cuvêntulŭ d-lŭ *P. Olteanŭ* și ținù o vorbire plină de entusiasmŭ. La încheere mai vorbi d-lŭ *Stanca Avramŭ*, parochŭ în Petroșenĭ și administratorŭ protopopescŭ în Hațegŭ, mulțumindŭ în numele bisericei și alŭ credincioșilorŭ ei, președintelui și Comitetului Asociațiunei, precum și óspeților pentru onórea făcută acestui orașŭ.

Cu acestea se ridică și acéstă ultimă ședință a adunărei generale din Hațegŭ între cele mai sgomotóse aplause și urărĭ de „sĕ trăéscă!"

Séra a urmatŭ balulŭ.

Coresp.

CRONICA POLITICĂ.

— 6 (18) Augustŭ.

— Camera din Belgia a luatŭ vacanță, după ce a votatŭ mai întâiu **credilele militare** și a primitŭ în manuscriptŭ referatulŭ despre **revisuirea constituțiunei**, care se va tipări în decursulŭ feriilorŭ și se va împărți apoi printre deputațĭ. Raportulŭ se esprimă în principiu pentru revisuire, dér *respinge sufragiulŭ universalŭ*, sub cuvêntŭ, că acesta ar „favorisa nisuințele socialiste" și că acolo unde domnesce, a adusŭ cu sine „térmurirea libertățiĭ". Raportulŭ susține unŭ sistemŭ basatŭ pe o anumită posesiune, care mai înainte de a fi presentatŭ camerei se va proba față la alegerile comunale și comitatense, printr'o lege adusă de guvernŭ, în timpŭ de doi anĭ. Raportulŭ acesta va conține 78 paginĭ de tiparŭ. Foștii miniștrii liberalĭ, *Tainetelette* și *Frère-Orban*, nu au luatŭ parte la ședința secțiunei centrale.

— In 5 Augustŭ n. c. s'a serbatŭ în Rusciuc a cincea aniversare a suirei pe tronŭ a principelui **Ferdinand alŭ Bulgariei**. La dejunulŭ de gală ce s'a datŭ aicĭ, ḑise principele Bulgariei, că elŭ, în timpulŭ călĕtoriei sale de dóuĕ luni prin străinătate, șĭ-a câștigatŭ convingerea, că părerile asupra Bulgariei s'au schimbatŭ în favorulŭ acesteia. Ḑise, că elŭ s'a întâlnitŭ cu monarchulŭ Austro-Ungariei și că s'a convinsŭ personalŭ despre bunăvoința și simpatia acestuia față de causa săntă a Bulgariei. Principele constată cu plăcere, că Bulgaria în anulŭ acesta s'a ridicatŭ fórte multŭ în ochii lumei civilisate, precum și în ochii bărbațilorŭ de statŭ conducătorĭ.

— La banchetulŭ comitetelorŭ bonapartiste datŭ cu ocasiunea dela 15 Augustŭ, au asistatŭ 600 de persóne. Unŭ oratorŭ vorbindŭ de prințulŭ Ludovicŭ Napoleon, soldatŭ în armata rusésca, asistenț. a cerutŭ **imnulŭ rusescŭ**, care a fostŭ urmatŭ de aclamațiunĭ entusiaste. La finitulŭ banchetului s'a votatŭ o adresă prințului Victor Napoleon.

SCIRILE ḐILEI.

— 7 (19) Augustŭ.

Vacanță parlamentară. Atâtŭ ședințele *dietei*, câtŭ și ale *camerei magnaților*ŭ s'au amânatŭ începândŭ dela 17 Augustŭ, până la 3 Octomvre. Mare parte dintre deputațĭ au plecatŭ acasă încă înainte de suspinderea ședințelorŭ.

***

Condamnatŭ. Amŭ amintitŭ la timpulŭ sĕu, că locuitorulŭ din Săcele *Mircioiu* a fostŭ victima unui atentatŭ din partea a doi Ciangăi, dintre carĭ unulŭ îndată ce a fostŭ arestatŭ, s'a spânḑuratŭ în închisóre. Tribunalulŭ din Brașovŭ a ținutŭ în causa acésta pertractarea finală în 12 Augustŭ n. c., sub conducerea președintelui *Deesi.* Acusa a representat'o procurorulŭ reg. Bodo Sandor. Tribunalulŭ, avêndŭ în vedere doveḑile, a condamnatŭ pe acusatulŭ Toth Istvan *la 5 anĭ și jumĕtate* închisóre.

***

Lăutarii românĭ la Odesa, — „Gazeta Bucovinei" primesce dela Odesa o corespondență din care estragemŭ următórele: Orchestra lăutarilorŭ românĭ, sub conducerea și direcția renumitului violinistŭ d. Sava Pădureanu, adună la „fântânele micĭ" de pe țĕrmulŭ mării, tótă aristrocațimea din Odesa și din totŭ publiculŭ străinŭ. D. Sava Pădureanu, specialistŭ neîntrecutŭ pe naiu, e artistŭ românŭ, care a fostŭ decoratŭ la concursulŭ „Trocadero" cu medalia de aurŭ clasa I. și pe care prim-ministrulŭ Gladstone l'a onoratŭ cu o diplomă de recunoscință. Și în adevĕrŭ atâtŭ măestrulŭ Pădureanu câtŭ și renumitulŭ pianistŭ, tînĕrulŭ Ochi-albi, ale cărui composițiunĭ publiculŭ le cere și le ascultă cu multă plăcere, sciu a satisface pe deplinŭ dorințelorŭ, și nu te mirĭ décă, după esecutarea pieselorŭ clasice, mai alesŭ însĕ naționale românescĭ séu rusescĭ, publiculŭ e așa de entusiastŭ încâtŭ nu se mulțămesce ai aplauda freneticŭ, ci chiar în persónă îi adreséză dirigentului elogiurile cele mai frumóse. Orchestra d-lui Pădureanu a concertatŭ în vilele tuturorŭ aristocrațilorŭ din Odesa, și cu cine te întâlnescĭ auḑĭ numai numele lui Pădureanu, și renumele orchestrei române a străbătutŭ în tóte cercurile. Unulŭ din admiratorii fidelĭ ai lui Pădureanŭ, prințulŭ Skarzenski, la care avù onóre sĕ concerteze, vine regulatŭ pe iachtulŭ sĕu celŭ mai frumosŭ din Odesa împreună cu o societate alésă de aristocrațĭ și oficerĭ de rangulŭ celŭ mai înaltŭ, debarcă la „fântânele micĭ" și pe când esecută Pădureanu horele românescĭ séu „Valurile Dunării" — jachtulŭ salută cu bubuiturĭ de tunurĭ, cu focurĭ bengalice de frumsețe rară, valurile mării vuescŭ sfărmându-se de stâncĭ, ér publiculŭ nu înceteză cu aplausele sale de mulțămire. Astfelŭ se reînoiesce acéstă petrecere în fiă-care séră, ér publiculŭ se împrăștie târḑiu după meḑulŭ nopții, când luna a rĕsăritŭ și revarsă raḑele sale argintii peste marea nemărginită.

***

Ḑiua nascerii Majestății Sale monarchului nostru s'a serbatŭ eri în Brașovŭ cu obicĭnuita solemnitate. In bisericile româna s'au ținutŭ serviciu divinŭ în onórea acestei ḑile. Eri diminéța la 8 óre a fostŭ și o paradă militară înaintea aleei de josŭ, unde s'a ținutŭ și unŭ Te-deum în pavilonulŭ construitŭ anume pentru acestŭ scopŭ.

***

Oficerĭ norvegienĭ în România. Cetimŭ în „Naționalulŭ": Căpitanulŭ *Iacobsohn*, *Stedt* și locotenentulŭ *Lindbach* din armata Norvegiei, în sĕptĕmâna trecută au visitatŭ fortificațiile din jurulŭ Focșanilorŭ și dela Nămolósa. In acéstă escursiune au fostŭ însoțițĭ de d. colonelŭ *Gheorghiu*, comandantulŭ regimentului 2 românŭ de geniu.

***

M. S. Regele Carolŭ, după cum scrie „Timpulŭ", va pleca în străinătate, unde va petrece 50 de ḑile. M. S. se va duce probabilŭ sĕ facă și o cură la Graefenberg.

***

Petrecere. Junimea română din câmpiă invită la petrecerea de véră, ce o va arangia la 30 Augustŭ n. c. în localitățile on. d-nŭ parochŭ gr. cat din Miheșulŭ de Câmpiă. Prețulŭ întrărei: De persónă 1 fl. De persónă în familiă 80 cr. Venitulŭ curatŭ e destinatŭ pentru biserica gr. cat. de acolo. Inceputulŭ la 4 óre d. a. Pentru comitetŭ: Drd. Alesandru Codarcea, președinte; Mariu Elecheșiu, cassariu; Virgiliu Cadarcea, secretarŭ; Iuanŭ Mera, controlorŭ.

Suprasolvirile se vorŭ cuita prin ḑiare. Mâncările se lasă în grija familielorŭ.

***

Congresulŭ geograficŭ internaționalŭ din Berna s'a încheiatŭ. Intre hotărîrile mai importante suntŭ următórele: Confecționarea unei hărțĭ a pămêntului 1:1,000.000, de către o comisiă internațională. Recunóscerea necesității d'a se construi linii ferate până în interiorulŭ Africei spre Niger și laculŭ Cead. Invitarea confederației elvețiane de a lua inițiativa pentru stabilirea unui meridianŭ unicŭ. S'au împărțitŭ și patru-spre ḑece premii diferitelorŭ institute geografice și mai multorŭ întreprinderĭ în legătură cu acéstă sciință. Premiulŭ întêi s'a acordatŭ Institutului geograficŭ alŭ universității din Viena. Congresulŭ viitorŭ se va ține la Londra.

***

Regele Sêrbiei în Parisŭ. Din Parisŭ se telegrafóză, cu data de 17 Augustŭ n. c., că regele Alexandru alŭ Sêrbiei a sositŭ acolo dimpreună cu tatălŭ sĕu, Milanŭ. La gară a fostŭ întimpinatŭ cu căldură de peste 3000 de persóne.

***

Cursulŭ de dansŭ alŭ d-lui *Franz Fiedler* din locŭ s'a deschisŭ încă din 15 Augustŭ în localulŭ școlei de dansŭ (Strada Castelului Nr. 46). Părinții, carĭ dorescŭ a-șĭ înscrie copiiĭ la acestŭ cursŭ, suntŭ rugațĭ a se insinua în proximele ḑile, pentru ca alevii înscrișĭ sĕ pótă face cursulŭ completŭ.

Nimenea nu putea sĕ aibă vre-o presupunere despre luptele sufletescĭ, pe carĭ le încercase ea în acea ḑi și în cele următóre. Ea eșia cu trăsura și călărea împreună cu Ervin, ca și mai 'nainte, și când o vedeau cunoscuții ei, îșĭ ḑiceau: Óre ce-ĭ este Martei, ea din ḑi în ḑi devine mai palidă.

Dér cu tóte că devenea totŭ mai palidă, ea nu înceta a zimbì. Când tatălŭ ei îĭ amintea de nunta ei cu Ervin, ea tot deuna îĭ ḑicea: mai e încă timpŭ, ér față cu Ervin pretecsta slăbiciunea bolnăviciósă a tatălui ei, pe care acum ḑicea, că încă nu'lŭ póte părăsì.

Ervin începù sĕ fiă îngrijatŭ în urma acestorŭ amânărĭ și cu tóte astea se simția mai ușuratŭ și devenea mai veselŭ. După câteva ḑile, Marta îlŭ chemà la sine în budoarulŭ ei înpodobitŭ cu florĭ mirositóre. Inainte de asta însĕ ea avusese cu mediculŭ ei de casă o lunga convorbire, care se terminase cu eceste cuvinte:

„Décă d-ta, contesă, o dorescĭ cu tot'adinsulŭ, voiu confirma, cu tóte că mai repetŭ odată, că suferința d-tale de inimă nu e nicĭ unŭ motivŭ, ca sĕ nu te mărițĭ".

— „Pentru mine motivŭ de ajunsŭ, iubite doctore!" îi rĕspunse Marta cu unŭ zîmbetŭ tristŭ și durerosŭ.

Ervin era iritatŭ, după ce primise învitarea Martei. Lui îi era témă de ultimulŭ verdictŭ, cu tóte că acela avea sĕ fiă o ușurare pentru elŭ. Mai bine are sĕ fiă, credea elŭ, décă tóte vorŭ fi trecutŭ, décă ḑiua cununiei va fi odată ficsată.

Camera în care întrà Ervin, era mobilată cu multŭ gustŭ. Marta era întinsă pe o canapea lungă, palidă ca unŭ crinŭ. Numai colórea stofei de mătasă roșiă a mobilelorŭ arunca unŭ reflecsŭ asupra feței sale. Ervin se înspăimêntà, vĕdêndu-o atâtŭ de palidă și o întrebà și în diminéța acésta, décă ea nu se simte bine, și plinŭ de îngrijare se plecà asupra ei. In acestŭ momentŭ elŭ simțì, că-i e dragă, însĕ numai ca amică, ca soră.

— „Spune-mĭ, Marto, îțĭ lipsesce ceva?"

— „Ei bine, voiescŭ sĕ-țĭ spunŭ adevĕrulŭ, Ervine; da! suntŭ bolnavă, fórte bolnavă".

— „Sermana mea Martă! Pentru ce nu ni-ai spusŭ acésta până acum?"

— „Pentru ca sĕ nu te facŭ sĕ suferĭ și tu, însĕ acum, că-mĭ cunoscŭ sentința, tăcerea nu mai e de nicĭ unŭ folosŭ. Am avutŭ o lungă convorbire cu mediculŭ, cu tatălŭ meu. — Ervine, noi nu ne putemŭ căsĕtori, — morbulŭ meu nu permite acésta".

Câtŭ de amarŭ o durea acestŭ neadevĕrŭ, însĕ viitorulŭ lui depindea de ea și ea voia sĕ-lù facă fericitŭ cu orĭ-ce prețŭ.

— „Ce spui tu, Marto!" esclamà Ervin fórte agitatŭ, d'abia aflândŭ cuvintele, cu carĭ sĕ se esprime.

Ea observà agitarea lui și continuà: „Orĭ câtŭ de dulce a și fostŭ pentru mine, în decursŭ de anĭ, ideia, că odată voiu fi a ta, totușĭ trebue sĕ renunțŭ la ea. Tu ești primulŭ și uniculŭ meu amorŭ, Ervine, și cu nicĭ unŭ prețŭ nu e iertatŭ ca tu sĕ te nefericeșcĭ prin mine, prin o infirmitate, ce va dura cu anii și la care mĕ așteptŭ, — acésta nu așĭ puté-o suporta nicĭ de cum!"

Ea ḑise! aceste cuvinte cu mare liniște, dér o liniște, care o costa fórte multŭ. Ervin fusese primulŭ ei amorŭ și ea scia, că elŭ va fi și celŭ din urmă și că nu-lŭ va puté uita nicĭ odată.

— „Marto! nu pretindŭ nimicŭ alta dela tine, decâtŭ, ca eu sĕ îngrijescŭ de tine!" esclamà Ervin în tonŭ rugătorŭ, simțindŭ de odată o compătimire nemărginită pentru Marta. — „Décă e așa, cum ḑicĭ tu, vomŭ pleca departe de aci în o oltă climă; însĕ eu mĕ îndoiescŭ de cele ce mĭ-ai spusŭ tu și te rogŭ, sĕ-mĭ dai voiă sĕ mai întrebŭ pe mediculŭ tĕu".

— „Intrébă, Ervine, elŭ îțĭ va spune acelașĭ lucru. Hotărîrea mea e nestrămutabilă, rĕmânemŭ amicĭ — dér nimicŭ mai multŭ". — Ea îșĭ încrucișà mânile în convulsiunea durerei, ce o încerca în aceste momente, și după aceea continuà: — „Veḑi, Ervine, tu mĭ-ai fostŭ celŭ mai scumpŭ pe lume și mĭ vei fi și în viitorŭ; tu încă m'ai iubitŭ odinióră, însĕ eu sunt de aceea-șĭ etate cu tine, în câțĭ-va anĭ am sĕ fiu o femeiă trecută, ér tu vei fi încă unŭ bărbatŭ frumosŭ și vigurosŭ „de aceea tu trebue sĕ-țĭ alegĭ pe alta, sĕ-țĭ alegĭ o fată sănĕtósă și mai tînĕră. Eu îțĭ voiu rĕmâne o soră iubitóre, câtŭ voiu mai trăi, și după ce vei fi alesŭ, vei înțelege, câtŭ de cu minte am fostŭ, că am făcutŭ așa. Nu mĕ privi așa surprinsŭ, Ervine, că-țĭ spunŭ tóte acestea, și nu te opune propriei tale convingerĭ, care e și trebue sĕ fiă de acordŭ cu a mea.

— „Tu nu m'ai iubitŭ nicĭodată, Marto!" — ḑise Ervinŭ, — „acésta mĭ-o arățĭ acum".

Marta se uità la elŭ și apoi îlŭ prinse de mânĭ: „Ervine, décă te-a iubitŭ vre-odată o femeiă, apoi te-am iubitŭ eu", șoptì ea încetŭ, „dér tocmai din acestŭ motivŭ am luatŭ hotărîrea pe care țĭ-am spus'o. Acum te rogŭ, sĕ nu mai vorbimŭ despre acésta și sĕ rĕmânemŭ prietinĭ ca și până acum".

Ilŭ mai sărutà odată pe frunte și apoi eșì afară, ne mai putêndu-șĭ reține lacrimile, care o înecau.

Nimimea n'a aflatŭ despre cele ce se petrecură între cei doi amanțĭ. Marta plecà cu tatălŭ ei la Nizza, ca sĕ-șĭ caute precum se ḑicea de sănĕtatea ei sdruncinată. După câtva timpŭ ea primì acolo știrea, Ervin s'a fidanțatŭ cu Olga Bellheim. Ea sciuse, că așa are sĕ se întêmple și totușĭ, când auḑì de acestŭ lucru, inima ei sângera de nou. In urmà se liniștì și cu câtŭ înainta în etate, cu atâtŭ ea se liniștia mai multŭ. Pe Ervinŭ nu l'a mai vĕḑutŭ nicĭ-odată.

La mórtea ei, care urmà după doi anĭ dela despărțirea de celŭ, pe care l'a iubitŭ, ea lăsa ca moștenire primului născutŭ fiu alŭ lui Ervin, o vilă pe insula Capri, care fusese loculŭ, unde elŭ făcuse cunoscință cu Olga și alŭ carei favorŭ ea renunțase la fericirea, ce o visase pe acéstă lume.

DIVERSE.

Fulgerulŭ desenatorŭ. Intr'unŭ orăşelŭ austriacŭ deună-di, pe timpulŭ unei furtunĭ, trăsnetulŭ a isbitŭ într'unŭ grajdŭ de vite. Unŭ băiatŭ de 7 anĭ se afla în grajdŭ. Trăsnetulŭ l'a isbitŭ pe o uşă şi copilulŭ a leşinatŭ. Mai târḑiu, venindu-şĭ în fire, părinţii au constatatŭ pe corpulŭ copilului nisce desenurĭ ciudate: florĭ, frunḑe, ramurĭ de copacŭ. Desemnurile erau formate din linii roşiatice şi atâtŭ de simetricŭ esecutate, încâtŭ sĕmânau cu o tatuare artisticĕ. Dibaciulŭ desenatorŭ nu fusese altcineva decâtŭ fulgerulŭ.

O corónă pentru regina-regentă a Spaniei. Ḑiarulŭ spaniolŭ „El Boten“ provócă pe damele din diferitele state din America sudică, ca sĕ deschidă între ele o subscripţiune, pentru ca sĕ dea reginei-regente a Spaniei o corónă de aurŭ din incidentulŭ serbărei centenarului alŭ patrulea alŭ descoperirei Americei, ce se va face în 1892. O deputaţiune de dame îi va presenta acéstă corónă

Ocasiunea scăpată. *Mama*: „Ce a avutŭ domnulŭ profesorŭ cu mâna ta? *Fiica*: „Elŭ ḑicea, că am o mână mică fórte frumósă.“ *Mama*: „Şi tu ce ai ḑisŭ?“ *Fiica*: „Nimicŭ.“ *Mama* (supĕrată) „Ce próstă ai fostŭ; de ce n'ai adăugatŭ: *şi ea e încă liberă.*“

Ce nu spune o damă nicĭ-odată? Ea nu spune: că se încinge tare la mijlocŭ. — Că ghetele-i suntŭ prea micĭ. — Că e ostenită de dansŭ. — Că se pudréză. — Că e atâtŭ de bĕtrână câtŭ o arată faţa — Că a statŭ la toaletă mai multŭ ca cincĭ minute. — Că s'a înroşitŭ la faţă când a auḑitŭ pronunţându-se numele unui bărbatŭ. — Că una vorbesce şi alta cugetă. — Că ea vorbesce bucurosŭ despre bărbaţĭ. — Că ea nu póte păstra nicĭ unŭ secretŭ. — Că nu doresce sĕ aibă o pălăriă nouă.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ.

din 19 Augustŭ st. n. 1891.

Bancnote românescĭ	Cump.	9 36	Vĕnd.	9.40
Argintŭ românescŭ	„	9 30	„	9.35
Napoleon-d'orĭ - -	„	9.36	„	9.40
Lire turcescĭ	„	10.48	„	10 53
Imperialĭ - -	„	9.46	„	9 51
Galbinĭ - -	„	5.40	„	5.45
Scris. fonc. „Albina“ 6%		101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	99.50	„	100.—
Ruble rusescĭ	„	124.—	„	125.—
Mărcĭ germane -	„	57.80	„	58.05

Discontulŭ 6—8% pe anŭ.

Cursulŭ la bursa din Viena.

din 17 Augustŭ a. c. 1891

Renta de aurŭ 4%	103 65
Renta de hârtiă 5%	101.25
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare aurŭ	117.—
dto argintŭ	99.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare [2-a emisiune]	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare [1-ma emisiune]	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	112 50
Bonurĭ rurale ungare	91 20
Bonurĭ croato-slavone	104.70
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	141.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	—.—
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	131 —
Renta de argintŭ austriacă	91.75
Renta de hârtiă austriacă	91.55
Renta de aurŭ austriacă	111 50
Losurĭ din 1860	137.50
Acţiunile băncei austro-ungare	1021.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar.	316.75
Acţiunile băncei de creditŭ austr	283.40
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.62
Napoleon-d'orĭ	9.40
Mărcĭ 100 împ. germane	58.12½
Londra 10 Livres sterlinge	118 15

Proprietarŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ interimalŭ:
Gregoriu Maiorŭ.

Concursŭ.

Devenindŭ vacantŭ postulŭ de **învĕţătorŭ-adjunctŭ la şcóla comunală din Ţînţarĭ,** comitatulŭ Făgăraşului (poşta ultimă Vlădenĭ), se escrie prin acésta concursŭ.

Salarulŭ împreunatŭ cu acestŭ postŭ, este în banĭ solvindĭ în rate lunare din cassa alodială **150 fl. v. a., 6 orgii de lemne de focŭ şi cuartirŭ naturalŭ.**

Suplicele, instruate în sensulŭ legilorŭ şcolare esistente, sĕ se înainteze la preşedintele scaunuluĭ şcolasticŭ **Ioanŭ Ciolanŭ** până în **16 Septemvre** a. c. st. n.

Ţînţarĭ, în 17 Augustŭ 1891.

Ioan Ciollan, preşed. eforialŭ. Gr. D. Păltinean, înv. diriginte.

Mersulŭ trenurilorŭ

pe liniile orientale ale căii ferate de statŭ r. u. valabilŭ din 20 Iulie 1891.

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelératŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelératŭ
Viena	10.50	8.—		3.25
Budapesta	8.30	1.50	5.50	9.15
Szolnok	11.38	3.57	9.22	11.19
P. Ladány	2.12	5.51	11.53	12.57
Oradea mare	3.53 4.—	7.06 7.13	1.50 2.24	2.12 2.19
Mezö-Telegd	4.39	7.43	3.03	2.49
Rév	5.22	8.18	3.46	3.26
Bratca	5.45		3.57	
Bucia	6.05	8.51	4.29	
Ciucia	6.31	9.07	4.55	4.21
Huedin	7.12	9.37	5.34	4.55
Stana	7.29		5.51	
Aghiriş	7.49		6.12	
Ghirbău	8.01		6.25	
Nădĕşel	8.14		6.39	5.47
Cluşiu	8.29 8.46	10.37 11.10	6.56 8 20	6.— 6.18
Apahida	9.03	11.28	8.45	6.34
Ghiriş	10.12	12.38	10.21	7.34
Cucerdea	10 37	1.14	11.09	7.57
Uióra	10.56	1.21	11.17	
Vinţul de sus	11.04	1.29	11.26	
Aiudŭ	11.28	1.54	11.54	8.22
Teiuşŭ	11.45 12.13	2.13	12.18 12.58	8.38 8.43
Crăciunelŭ	12.44		1.34	
Blaşiu	12.59		1.51	9.14
Micăsasa	1.35		2.29	
Copşa mică	1.51 2.12		2.48 3.03	9 48 9.50
Mediaşŭ	2.31		3.26	10.06
Elisabatopole	3.04		4.07	10.28
Sighişóra	3 46		4.49	11.04
Haşfalĕu	4.04		5.35	11.19
Homorodŭ	5.26		7.23	12.27
Augustinŭ	6.10		8.09	12.58
Apaţa	6.41		8.43	1.15
Feldióra	7.17		9.18	1.35
Braşovŭ	8.—	Tren de persóne 12.20	10.05	2.09 2.19
Timişŭ		1.41		3.01
Predealŭ		2.26		3.31
Bucurescĭ		8.50		9.30

Predealŭ—Budapesta

	Trenŭ accelératŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelératŭ	Trenŭ de persón.
Bucurescĭ	7.35		8.50	
Predealŭ	1.12		5.16	
Timişŭ	1.42		5.57	
Braşovŭ	2.18 2.48	4.20 5.07	6.58	7.23
Feldióra	3.19	5.42		8.03
Apaţa	3.40	6.09		8.37
Augustinŭ	3.56	6.55		9.04
Homorodŭ	4.29	8.23		9.46
Haşfalĕu	5.34	8.53		11.03
Sighişóra	5.54	9.31		11.29
Elisabetopole	6.21	10.09		12.06
Mediaşŭ	6.42	10.31		12.37
Copşa mică	6 55 6.57	10.47 11.06		12.53 1.18
Micăsasa		11.42		1.39
Blaşiu	7.31	11.57		2.13
Crăciunelŭ		12.28		2.27
Teiuşŭ	8.— 8.07	1.08 1.35	1.25 1.50	2.49 3.47
Aiudŭ	8.24	2.05	2.12	4.07
Vinţul de sus		2.13	2.19	4.28
Uióra		2.31	2.39	2.34
Cucerdea	8.54	3.18	3.15	4.52
Ghirişŭ	9.23	4.45	4.32	5.26
Apahida		5.14		6.34
Cluşiu	10.45 11.01	6.08 6.29	4.53 5.30	6.52 7.40
Nădăşelŭ		6.47	5,47	8.—
Ghîrbău				8.15
Aghireşŭ		7.02	6.11	8.29
Stana	12.17	7.28		8.53
B. Huiedin	12.47	7.47	6.43	9.12
Ciucia		8.25	7.12	9.51
Bucia		8.51		10.06
Bratca	1.26	9.10	7.51	10.23
Rév		9.30		10.42
Mezö-Telegd	1.52	10.07	8.17	11.17
Oradea mare	2.18 2.25	10.44 11.04	8.42 8.47	11.51 12.09
P. Ladány	3.46	1.16	10.09	2.24
Szolnok	5.26	3.31	11.51	4.47
Budapesta	7.30	6.35	1.55	8.40
Viena	1.40	1 40	7.20	6.05

B.-Pesta-Aradŭ-Teiuş

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelératŭ	Trenŭ de persón.
Viena	10.50	8.—	3.25
Budapesta	8.15	1.50	9.50
Szolnok	11.14	3.57	1.05
Aradŭ	3.45 4.30	6.52 T. d. per. 2.20	5.24 5 46
Glogovaţŭ	4.42	2.34	5.57
Gyorok	5.03	3.05	6.19
Paulişŭ	5.14	3.23	6.30
Radna Lipova	5.32	3.39	6.48
Conop	5.56		7.12
Bĕrzava	6.12		7.27
Soborşinŭ	6.58		8.07
Zamŭ	7.26		8.33
Gurasada	7.52		8.57
Ilia	8.08		9.13
Branicica	8.26		9.29
Deva	8.52		9.53
Simeria (Piski)	9.50		10 19
Orăştia	10.16		10.50
Şibotŭ	10.36		11.16
Vinţ. de josŭ	11.—		11.44
Alba-Iulia	11.26		12.06
Teiuşŭ	11.53		12.38

Teiuş-Aradŭ-B.-Pesta

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelératŭ	Trenŭ de persón.
Teiuşŭ	3.09		1.39
Alba Iulia	3.50		2.19
Vinţ. de josŭ	4.09		2.36
Şibotŭ	4.52		3.03
Orăştia	4 55		3.30
Simeria (Piski)	5.23		4 17
Deva	5.59		4.33
Branicica	6.24		4.55
Ilia	6.49		5.17
Gurasada	7.—		5.28
Zamŭ	7.28		5.53
Soborşinŭ	8.03		6.24
Bĕrzava	8.54		7.02
Conopŭ	9.10		7.17
Radna Lipova	9.44	5.14	7.46
Paulişŭ	9.58	6 01	7.57
Gyorok	10.11	6.20	8 08
Glogovaţŭ	10.34	6.49	8.30
Aradŭ	10.46 11.18	8.24	8.40 9.05
Szolnok	4.15	11.51	2.21
Budapesta	7.20	1 55	5.50
Viena	6.05	7.20	1.40

Simeria (Piski) Petroşenĭ

Simeria	6.—	10.35	4.22
Streiu	6.35	11.26	4.58
Haţegŭ	7.21	12.23	5.42
Pui	8.06	12.—	6.36
Crivadia	8.47	2.23	7.24
Baniţa	9.21	3.19	8.04
Petroşenĭ	9.45	4.—	8.36

Petroşenĭ-Simeria (Piski)

Petroşenĭ	6.—	10.50	6.20
Baniţa	6.41	11.40	6.54
Crivadia	7.19	12.19	7.20
Pui	7.57	1.05	7.51
Haţegŭ	8.36	1.54	8 25
Streiu	9.18	2.49	9.01
Simeria	9.52	3.27	9.35

Aradŭ—Timişóra

Aradŭ	6.15	11.30	7.15
Vinga	7.32	12.47	8.04
Timişóra	8.42	2.04	8.57

Timişóra—Aradŭ

Timişóra	6.20	1.11	5.05
Vinga	7.21	2.46	6.40
Aradŭ	8.03	3.50	7.50

Ghirişŭ—Turda

Ghirişŭ	7.48	10.35	3.40	10.20
Turda	8.08	10.55	4.—	10.44

Turda—Ghirişŭ

Turda	4.50	9.30	2.30	8.50
Ghirişŭ	5.10	9.50	2.50	9.10

Sighişóra—Odorheiu

Sighişóra	4.30	11.25
Odorheiu	7.21	2.11

Odorheiu—Sighişóra

Odorheiu	8 15	3.15
Sighişóra	10.52	6.10

Careii-marĭ—Zelău

Careii-marĭ	5.50
Zelău	11.—

Zelău—Careii-marĭ

Zelău	1.56
Careii-marĭ	6.48

Mureşŭ-Ludoşŭ—Bistriţa

Murĕşŭ-Ludoşŭ	4.—
Ţagu-Budatelicŭ	6.48
Bistriţa	9.59

Bistriţa—Mureşŭ-Ludoşŭ

Bistriţa	1.16
Ţagu-Budatelicŭ	4.15
Murĕşŭ-Ludoşŭ	7.21

Copşa-mică—Sibiiu

Copşa mică	3.—	10.47	7.10
Şeica-mare	3.31	11.27	7.43
Loamneş	4.15	12.08	8.27
Ocna	4.46	12.38	8.59
Sibiiu	5.10	1.—	9.23

Sibiiu—Copşa-mică

Sibiiu	7.35	4.34	10.17
Ocna	8 02	4.58	10 43
Loamneş	8.30	5.25	11.09
Şeica-mare	9 05	5.55	11.40
Copşa mică	9.34	6.20	12.05

Cucerdea-Oşorheiu-R.-săs.

Cucerdea	2.50	8.20	2.41
Ludoş	3 34	9.11	3.27
Oşorheiu	5.20 5.35	11.17	5.14 5.36
Regh.-săs.	7.10		7.15

Regh.-săs.-Oşorh.-Cucerdea

Regh.-săs.		8.—	8.15
Oşorheiu	5.21	9.35 5.54	9.53 10.20
Ludoş	6.58	7.41	12.06
Cucerdea	7.47	8.25	12.50

Simeria (Piski)—Hunedóra

Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.16
Cerna	11.13	5.03	9.34
Hunedóra	11.48	5.38	9.58

Hunedóra—Simeria (Piski)

Hunedóra	4 46	2.32	7.22
Cerna	5.11	3.—	7.50
Simeria	5 28	3.20	8.10

Braşov—Zêrnescĭ

Braşov	5.45	4.55
Zêrnescĭ	7.26	6.36

Zêrnescĭ—Braşov

Zêrnescĭ	8.—	8.20
Braşov	8.24	9.44

Nota: Numerii încuadraţĭ cu linii gróse însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ